

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Efter Toldforordningen af 1ste Februar 1797 skulle de fra Udlandet indkommende Varer, forsaavidt de ikke strax fortoldes eller overføres til Kreditoplæg, henlægges paa Transitoplæg, indtil de atter udføres eller angives til Fortoldning eller Kreditoplæg, og skulle, saalænge de ere paa Transitoplæg, være henlagte paa Toldboden og i dens Pakhuse, og kun i Mangel af saadanne Pakhuse eller Rum i og ved samme kunne de indlægges paa private Pakhuse under Toldvæsenets Laas eller Segl. Henlæggelse i og ved Pakhusene er saaledes Hovedreglen, og under den stedsse stigende Indførsel har Udvidelsen af Toldpakhusene og Nybygninger over hele Landet da ogsaa været en saa godt som staaende Post paa Toldvæsenets Udgiftsbudget, og ikke mindst i Kjøbenhavn, der som Hovedimportstedet for hele Landet og under en jevnt vorende Udenrigshandel, stiller stedsse større og større Krav paa Pakhusrum og Plads paa selve Toldbodens Omraade. Kjøbenhavns Toldbodplads har foruden ved Anlægene paa den saakaldte Nordre Toldbodplads i Løbet af de sidste 30 Aar modtaget stadige og store Udvidelser ved Indlemmelse af vestindisk Pakhus; ved Inddragelse under den almindelige Toldbodplads af Rum, hørende til samme, der havde haft anden Anvendelse; ved Guidetaskerens Erhvervelse og endelig ved Indtagelse af den tidligere, Kjøbenhavns Fattigvæsen overladte, Plads, hvorpaa tildeels den nye Toldkammerbygning er opført, og samtidig er Pladsen, navnlig ved Overbygning med Skure, søgt anvendt saa hensigtsmæssigt som muligt. Omsætningens Krav ere imidlertid vorede næsten efter en stærkere Progression, og om der end paa forskjellig Maade, saaledes navnlig ved saavidt muligt at søge toldfrie Varer fjernede fra Toldbodpladsen, er søgt raadet Bod herpaa, er det Hele dog kun Palliativer, som ikke i Længden kunne strække til, ligesom det vel er et Spørgsmaal, om den stærke Koncentration af Varetrafikken paa selve Toldboden ikke med Nødvendighed fremkalder af Toldlovgivningen og Skibsarten, som den har udviklet sig, og at man saaledes ikke bør søge at lægge Hindringer i Veien for den heraf forarsagede Hentliden af Varer paa Toldboden, saa meget mindre som en saadan Koncentration er i Toldvæsenets egen Interesse, da Personalet derved bedre strækker til.

Medens man saaledes under alle Omstændigheder maa være betænkt paa i Tide at skaffe Kjøbenhavns Toldbodplads en passende Udvidelse, er der i Diebliffet en bestemt Anledning dertil, da man kun derved vil se sig istand til at skaffe bedre Vilkaar tilveie for en Institution, der fra en ringe Begyndelse i Tidens Løb har arbejdet sig op til et betydningsfuldt og uundærligt Led i de Rempeller og Begunstigelser fra Toldvæsenets Side,

uden hvilke Konkurrence med Udlandets Handlende ikke er mulig, nemlig Kjøbenhavns Frilager.

Uagtet Toldforordningen ved sine Bestemmelser om Kredit- og Transitoplæg i det Hele yder Vareomsætningen en ikke ringe Frihed, kan det dog ikke forundre, at disse Oplæg alene ikke have været tilstrækkelige til at møde de berettigede Krav, som den stigende Handelsvirksomhed nødvendigvis har maattet fremkalde. Det var navnlig de Varer, som ved de forskjellige Toldtarifer ikke bleve kreditoplægberettigede, der bleve særligt uheldigt stillede, og for at bøde paa dette Forhold blev der ifølge Bekendtgjørelse af 30te Juni 1851 oprettet et Frilager paa Kjøbenhavns Toldbod, hvilket Skridt nærmest var motiveret ved Ophævelsen af Manufakturvareremplingen og den dermed forbundne Toldgodtgjørelse ved Udførselen af fortoldede Manufakturvarer til Udlandet, der, endnu mere end hidtil havde været Tilfældet, gjorde Trængen følelig til en Foranstaltning, som efter en større Maalestof end det med Transitoplæget paa Kjøbenhavns Toldbod forbundne saakaldte Specifikationskammer, kunde lette Omsætningen, navnlig med de Sorter Manufakturvarer, for hvilke Kreditoplæg ikke kan indbrømmes, ligesom det ogsaa blev anset ønskeligt at kunne lette Handelen med adskillige andre Varer, for hvilke Kreditoplæget ikke giver den tilbørlige Frihed i Handelen med Udlandet.

Frilagerinstitutionen begyndte da med 34 Lokaler af en Størrelse fra 25 til 40 □ Al., og medens disse i de første Aar imod al Forventning kun bleve sparsomt benyttede, saa at man endog i 1855 fandt sig foranlediget til at nedsette den halvaarlige Leie fra 1 Rdl. 48 $\frac{1}{2}$ til 1 Rdl. pr. □ Al., udviklede der sig efterhaanden et større og større Forretningsløb i Frilageret, efterat de forskjelligartede Fordele ved dets Benyttelse tilfulde vare gaaede op for de Handlende. En Udvidelse af Institutionen blev nu nødvendig, og efterat der i 1857 var tilbygget en hel Fløi til den gamle Toldkammerbygning, i hvilken Fløis øverste Etage der blev indrettet Frilagerlokaler, vorede disses Antal først til 49, derefter til 67 og ved Expeditionslokalernes Nedslytning til Stueetagen i 1865 til 77, hvilket Tal forblev staaende indtil 1876, da der, efter Nedslytningen i den nye Toldkammerbygning og den dermed i Forbindelse staaende Evaluering af Underrummene i bemeldte Fløi og af Over-toldinspektorets ældre Kontorbygning, i Stueetagen indrettedes et Antal af 19 Lagere, saa at Tallet i Slutningen af 1876 naaede til 96 Lagere i de to Etager med et samlet Kvadratindehold af 3055 □ Al. Det har desuden været nødvendigt efterhaanden at tillade 11 Lagere indrettede paa Loftet, med et Kvadratindehold af